וַיֹּאמֶר
לַמַּלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית
בָּעָם רַב
עַתָּה הֶרֶף

אסתר'ס נפשיות'ן טראגעדיע

'די העלפ-ליין' קומט קיין אמעריקע

ש. באכנער

דוגמא

צו דינג דיעס

"גלאבוס" הערט עקסקלוסיוו פון **הר"ר אברהם ישעי' גאָלדמאַן הי"ו**, פירער און גרינדער פונעם קריטישן הילף ליניע, איבער זיין הייליגע הצלת נפשות מיסיע, וועלכע שפּרייזט אַצינד אַריבער פון ענגלאַנד קיין אַמעריקע

'איז א סוד פאר גאנץ בראד אז היינטיגע צייטן מוטשעט זיך כלל ישראל מיט א שווערע קריזיס פון "מענטאל העלט", ס'איז שוין אזויפיל געוואָרן און געשריבן געווארן איבער דעם, און יעדער איז מודה אַז מ'מוז טון עפעס דראַסטישע שריט אויף למעשה.

דער שמייכל וואס באווייזט זיך אויף די פנים'ער פון אונזערע פריינד באדעקט אסאך מאל א שווערע אינערליכע קאמף פון ענקזייעטי, דעפרעסיע, און אייגנאַמקייט. דער מצב שפּירט זיך אסאך מאל אומדערטרעגליך ממש!

פאר צו לאנג איז דער מענטאל העלט פעלד געווען ארומגענומען מיט סטיגמע, אָן אַנערקענונג אַז דאָס איז אָפט א מעדיצינישער פראָבלעם, גאָרנישט אַנדערש פון עמיצן וואָס עס פעלט א האַנט אָדער א פוס ל"ע.

דאָס איז געווען א גרמא בניזקין אַז מענטשן זאלן באהאלטן אָדער פרובירן צו דערשטיקן זייער געפילן און פראבלעמען און גאָרנישט טון דערצו. גאָרנישט טון האט נאר פארערגערט די

מצב, וואס זיי האבן פרובירט מער צו באהאלטן, וחוזר חלילה, דאס דרייט זיך ווי א שניי בּאָל, ביז דער פראבלעם ווערט אזוי גרויס און די קאנספעקווענצן זענען אומדערטרעגליך און אומבאַשרייבליך.

צומאָל גייט עס ביז'ן געפּנט, אַז מען קען שוין נישט אַרויסגיין פון דער שטוב, ווייל מען קען נישט אַרויסגיין פון דער שטוב. צומאָל גייט עס ביז'ן פּונקט אַנדערש, אַז מען קען נישט אַרויסגיין פון דער שטוב, ווייל מען קען נישט אַרויסגיין פון דער שטוב.

ס'האט געמוזט געטאָן וועלכע ווערנסטע שריט און אַן ערנסטער דורכברוך האָט זיך פאַרלאַנגט צו העלפן לינדערן די דרוק וואָס הויערט אויף אזויפיל אידן.

צו אדרעסירן דעם וואקסנדן פּראָבלעם, וואָס גרעניצט זיך מיט פּיקוח נפש ממש, האבן זיך הר"ר אברהם ישעי' גאלדמאן הי"ו און ר' ישעי' האלפערין הי"ו פון מאנטשעסטער ענגלאנד צוזאמען געזעצט עטליכע יאָר צוריק מטכס עצה צו זיין וואס קען מען טון צו לינדערן די ביטערע קריזיס. זיי האבן זיך אריינגעווארפן בלב ובנפש אויפצוקמען מיט אַן עצה.

דאַן איז געבוירן געווארן "די העלפּ-ליין".

זייער מאָטאָ: קיינער דארף מער נישט דורכגיין קיין שווערקייטן אליין!

זייער המצאה איז זייער פּשוט; דאָך א רעוואלוציע.

זיי געבן אן אפענער אויער פון א לעבעדיגער געטרייער עסקן וואס איז דא אויסצוהערן דעם מענטש און זיינע וויטאגן, און דאָך וועט אַלעס בלייבן פולקאָם אנאנים, א פלאץ וואו א מענטש זאל זאגן וואס דרוקט אים אויפ'ן הארץ אָן וואָס איינער זאל קוקן אויף אים קרום אָדער מיט סיי וועלכע נעגאַטיוויטי בליק. די העלפּ-ליין שטעלט צו אן אפענע אויער און א ווארימע הארץ פאר אלע וואס רופן איר.

די לעצטע צייט האָט די העלפּ-ליין זיך פאַרבריייטערט, און געעפּנט אירע ליניעס צום אַמעריקאַנער אידנטום, גלאובוס האָט זיך פאַרבינדן מיט הר"ר אברהם ישעי' צו הערן מער איבער די העלפּ-ליין, וויאזוי זיי האָבן זיך געגרינדעט, און וויאזוי די העלפּ-ליין אַרבעט.

שלו' עליכם, פאַר מיר הייבן אָן די שמועס איבער "די העלפּ-ליין" לאמיר אַביסל הערן איבער אייך, ווער זענט איר, וואו זענט איר אויפגעוואקסן?

"די העלפּ-ליין" איז נישט ווען מיר, ס'איז פאַר כלל ישראל, אָבער אַז איר פרעגט ווען איך אייך זאָגן:

מיין נאָמען איז אברהם ישעי' גאָלדמאַן, איך בין אויפגעוואַקסן אין מאַנטשעסטער, איך בין געגאַנגען לערנען אין ישיבה אין גייטסהעד דערנאָך בין איך געגאַנגען לערנען קיין ארץ ישראל, איך האָב חתונה געהאַט קיין לאָנדאָן. פינף און אַ האַלב יאָר האָבן מיר געוואוינט אין ארץ ישראל, דערנאָך בין איך צוריק געגאַנגען וואוינען אין מאַנטשעסטער.

קענט איר אונז צוריק טראָגן צו די צייט פאַר איר האָט געעפּנט די העלפּ-ליין? וואָס האָט איר געטון בעפאר דעם?

נאָך מיין חתונה אין ארץ ישראל האָב איך געלערנט דאָרט אין כולל, דער כולל האָט געהאַט אַ פּראָגראַם וואָס האָט פאַרלאַנגט פון די אינגעלייט צו גיין לערנען מיט שוואַכערע בחורים וואָס האָבן נישט געהאַט קיין געהעריגע ישיבה. ס'איז געווען אַ ספּעציעלע ישיבה פאַר זיי, און די אינגעלייט האָבן געדאַרפט לערנען אַ האַלבע שעה אַ טאָג מיט א בחור.

זעט אויס נאָך אַ שטיק צייט האָב איך נושא חן געווען אין די אויגן פון די הנהלה פון יענע ישיבה, האָבן זיי מיר געבעטן צו געבן דאָרט אַ שיעור ביינאַכט, און צוביסלעך בין איך געווואָרן מער אַריינגעשלעפּט אין די ישיבה. ביז איך בין געווארן דער אחראי פאַר די די נאַכט פּראָגראַמען אין די ישיבה.

נאָך אַ שטיק צייט אַרבעטן דאָרט האָב איך געזען די וויכטיגקייט פון אַזאַ ישיבה פאַר בחורים וואָס דרייען זיך אין ארץ ישראל, נישט קיין ארץ ישראל'דיגע בחורים, נאָר ענגליש-רעדנדע בחורים, האָמיר געעפּנט אַ ישיבה גדולה פאַר די סאָרט בחורים מיט מיין שותף לדבר מצוה ר' יצחק ווייס. אַזוי זענען מיר אנגעגאנגען פאַר צוויי יאָר.

נאָכדעם האָבן מיר אָנגעהויבן באַקומען רופן פון עלטערן מיר זאָלן אריינעמען אויך אינגערע בחורים פון פופצן זעכצן יאָר אַלט, איך האָב געשפּירט אַז די בחורים זענען צו יונג מ'זאָל זיי שיקן לערנען אין ארץ ישראל האָבן מיר מחליט געווען אַז איך וועל צוריק פאָרן קיין ענגלאַנד, און כ'האָב געעפּנט אַזאַ ישיבה אין מאַנטשעסטער פאַר בחורים פון גאַנץ ענגלאַנד וואָס האָבן געדאַרפט אַזאַ סאָרט ישיבה.

די ישיבה איז אנגעגאנגן פאַר פופצן יאָר, יעדע בחור האָט געהאַט אַ אינגערמאַן מיט וועם ער האָט געלערנט, אונזער מטרה איז געווען אַז מיר האָבן אַרויפגעברענגט

יעדע בחור, און זיכער געמאַכט אַז מ'ברענגט אים צו אַ פּלאַץ, אַז ער זאָל קענען אַריינגיין צו אַ געהעריגע ישיבה.

דער אמת איז ס'איז געווען אַ ניסיון, ווייל מיר האָבן ב"ה מצליח געווען מיט די בחורים, און ווי נאָר זיי האָבן אָנגעהויבן שטייגן זענען זיי געגאַנגען לערנען ערגעץ אַנדערש. און די גוטע ישיבות האָבן באַקומען די קרעדיט. יעדער וויל דאך האָבן דעם 'גוטע ישיבה' זיגל. אָבער איך האָב עס נישט געטון פאַר כבוד, איך האָב נאָר געוואָלט העלפן די בחורים. און איך דאַנק דעם אייבערשטן אַז איך האָב מצליח געווען דערין.

און ווי גייט מען פון זיין אַ ראש ישיבה צו עפענען "די העלפּ-ליין"?

איך האָב זייער אַ גוטע חבר וואָס הייס ר' ישעי' האלפרין. ר' ישעי' איז אַ איד מיט אַ גאָלדענע האַרץ, ער אין זיין ב"ב האָבן געהאַט אַן אָפענע שטוב פאַר צובראכענע בחורים. ס'איז נישט געווען אָפּיציעל, אָבער די בחורים האָבן געזוכט אַ וואַרימע שטוב, אַ נאָרמאַלע סעודת שבת ויום טוב און אפי' אינדערוואָכן אויך. צו אים אינדערהיים האָט מען אייביג געקענט קומען. קען זיין שמא קא גרים.

ר' ישעי' האלפרין הי"ו

אומווילנדיג איז ער אַריינגעשלעפּט געוואָרן אין די אַקטיוויטעטן פון די ישיבה, נישט אַלס אַ חלק הנהלה, אָבער אַלס אַן עסקן מיט אַ ווארים האַרץ. און פון עסקנות פאַר די ישיבה איז ער געוואָרן טרוד מיט אַסאַך פּראָבלעמען וואָס מאַכט זיך ל"ע אין אַ אידישע קהילה. אָן אַן אָפּיציעלע פּאָזיציע, זענען מענטשן געקומען צו אים זיך שואל עצה זיין און בעטן הילף.

בערך זיבן יאָר צוריק איז געווען אַן אינצידענט אין אונזער קהילה. פון א קינד וואָס איז חרוב געגאַנגען צוליב מענטאַל העלט פּראבלעמען. וועד ס'האָט יוס מיטגעהאלטן איז געווען צושטורעמט. וויאַזוי האָט געקענט זיין אַז אַ בחור זאל אַזוי פיל מיטמאַכן, און ער האָט נעבעך נישט געהאַט צו קיינעם צו וועם צו רעדן.

איך האָב מיך דאַן אָנגעטראָפן מיט ר' ישעי' און אים געזאָגט, ישעי', עפּעס מוז געטון ווערן וועגן דעם, עס טאָר אויף קיין פאַל נישט געשען אַז אַזאַ בחור'ל זאָל זיך שפּירן אַזוי פאַרצווייפלט און אליין. און מיין עצה איז טאַקע געווען, צו עפענען אַ טעלעפאן-ליניע מענטשן זאָלן קענען אַריינרופן און האָבן צו וועם צו רעדן בצר להם.

איך האָב נישט געוויסט פונקטליך וואָס און וויאַזוי, אַנדערע מענטשן האָבן אויך אָנגעהויבן טון איבער דעם ענין, מיר זענען געווואר געוואָרן אַז אין אמעריקע איז דאָ אַן ענליכע געדאַנק, כ'געדענק שוין נישט וויאַזוי די ארגאניזאציע האָט געהייסן. מיר האָבן געטראַכט זיי אַריבער צו ברענגען קיין ענגלאַנד צו העלפן אימפלימענטירן די זאַך, מ'האָט גערעדט און געפלאַנט, מיט רבנים און עסקנים, אָבער בעונותנו איז גאָרנישט געוואָרן.

א שטיק צייט דערויף האָט מען ווידער געהערט פון א טרויעריגע פאַסירונג, איבער א יונג מיידל וואָס איז צוגרונד געגאַנגען, און אונז האָמיר געשפּירט אַז ס'איז כלו כל הקיצין. מיר האָבן געשפּירט ווי מיר פאַרראָטן די יונגווארג, מיר היטן זיי נישט גענוג. מ'האָט זיך געשפּירט זייער שולדיג.

אָבער דאָס מאָל אנטשטאט וואַרטן, און רעדן, און עסק'נען, דאַרף מען עפּעס טון למעשה, איך געדענק ווי היינט, ס'איז געווען אַ מאָנטאָג אינדערפרי, איך האָב אָנגערופן ר' ישעי' און געזאָגט מיר מוזן עפּעס עפענען שוין היינט! לאָמיר אַריינשפּרינגען, און די טעכנישע זאַכן וועלן מיר שוין טון נאָכדעם.

איך האָב אָנגערופן אַ רב, הרב ר' חיים מרדכי זאַהאַן שליט"א, איך האָב געהאַט אַפּאָר שאלות. איך האָב אים פאַרציילט וואָס עס גייט פאַר, האָט מיר ר' חיים מרדכי געזאָגט עפען די ליין און פרעג שאלות שפּעטער. קודם עפן אויף.

האָב איך געפאָלגט און געעפנט די ליין.

וויאַזוי האָט מען אָנגעהויבן?

אונז האָבן קודם אַריינגעלייגט אַ קלאַסיפייד אין די לאָקאַלע צייטונגען אַז מיר זוכן וואָלונטירן פאַר אַ ניי העלפּ-ליין וואָס עפנט זיך אויף, מיר האָבן נישט געגלייבט אַז אַזויפיל מענטשן וועלן זיך אָנרופן מיר האָבן געהאַט פופציג מענטשן וואָס האָבן זיך איינגעשריבן, און אַריינגעגעבן אַן אַפּליקאַציע.

אונז האָבן זיי אַלע אינטערוויוד און מיר האָבן אויפגענומען פינף און צוואָנציג פון זיי.

די פינף און צוואַנציג וואָס איר האָט אויפגענומען זענען געווען עקספערטן אין דעם?

נישט ממש, אָבער מיר האָבן געזען אויף די אַז זיי זענען געאייגנט דערפאַר.

אין ארץ ישראל איז דאָ אַ פרוי וואָס הייסט מרת. גראס. זי איז זייער אַ גרויסע עקספערט. זי איז אַ סייקאלאזשיסט שוין פערציג יאָר. און זי אַליין האָט שוין איבער דרייסיג יאָר אַ ענליכע העלפּ-ליין.

אויסער וואָס זי איז אַ טעראַפּיסט, און אַ סייקאלאזשיסט אַזויפיל יאָרן, וועלט זי געפונען צו געבן סעסיעס אין די גאַנצע וועלט, און עס איז מיר אַמאָל אויסגעקומען פון מיין פריערדיגע אַרבעט מיט שוואַכע בחורים צו זיין ביי איינע פון אירע סעסיעס.

איינער פון לאָנדאָן וואָס איז געווען באַקאַנט מיט מיינע אַקטיוויטעטן בנוגע די העלפּ-ליין, האָט איר אַריבערגעברענגט פון ארץ ישראל פאַר אַ געוויסע פּראָגראַם, און יענער האָט מיר פאָרגעשלאָגן, אַז וויבאַלד ער וועט ניצן אירע סערוויסעס נאָר פאַר איין טאָג, קען איך איר בעטן אַז זי זאָל קומען קיין מאַנטשעסטער צו טרענירן אונזערע וואָלונטירן.

זי איז אַריבער געקומען קיין מאַנטשעסטער, און געגעבן טרענירונג פאַר די פינף און צוואַנציג וואָלונטירן. און פון די פינף און צוואַנציג זענען למעשה נאָר פופצן געווארן וואָלונטירן.

דערנאָך האָבן מיר געעפנט דעם העלפּ-ליין, אָרגינעל איז עס געווען בזעיר אנפין, נאָר פיר שעה אַ וואָך פאַר מענער און פיר שעה אַ וואָך פאַר פרויען.

פאַרשטייט זיך אַז אַלעס איז געווען אַנאָנים, קיינער האָט נישט געמעגט וויסן ווער די וואָלונטירן זענען, כדי מ'זאָל זיך נישט צוריק האַלטן פון אַריינרופן אויב מ'קען איינעם.

מיר האָבן געהאַט אַ קליינע אָפּיס וואו מ'האָט זיך געדאַרפט אַריינכאַפּן שטילערהייט, אַלעס איז געטון געווארן אויף אַ פּשוט'ע אופן מ'האָט געהאַט אַ פּייל דאָרט וואָס מ'האָט אַריינגעשריבן נאָטיצן.

ווי נאָר איר האָט געעפנט די ליין האָבן מענטשן אָנגעהויבן אַריינרופן?

ניין, בכלל נישט! מ'האָט זיך געפרייט ווען איינער האָט אַריינגערופן, נישט אז מ'פרייט זיך חלילה מיט יענעמס בראָך, נאר פשוט אז מ'האט אנגעהויבן קענען העלפן אידן וואס האבן אמאל נישט באקומען קיין הילף.

ב"ה מענטשן הערן דערפון. מענטשן האָבן אונז אָפּגערעדט פון אָנפאַנג. איינער האָט מיר געזרופן און געזאָגט איך פאַרשטיי ווילסט טון עפּעס גוט, אָבער נוץ נישט אויס דיין ענערגיע פאַר דעם, אַנדערע האָבן דאָס שוין פּרובירט, ס'האָט זיך קיינמאָל נישט אויסגעארבעט, ס'איז אַ שאָד דאָס געלט און צייט, א.א.וו.

למען האמת, פון אָנפאַנג ווען קוים מענטשן האָבן געזרופן האָט זיך מיר אַסאַך מאָל אַריינגעכאַפּט אַ וואָרעם אין האַרץ, טראַכטנדיג, אַז דאָס איז נישט די ישועה וואָס מיר דאַרפן. ס'וועט זיך נישט אויסארבעטן א.ד.ג. אָבער אַנדערע האָבן מיר יאָ מחזק געווען, זיי האָבן געזאָגט אויב קען מען ראַטעווען אפי' איין איד, איז אַלעס וועדר.

וויאַזוי איז טאַקע די העלפּ-ליין למעשה געוואַקסן צו וואָס עס איז היינט?

נאָך אַ קורצע צייט האָט זיך אָנגעהויבן די ביטערע קאָוויד עפּאָכע, מענטשן זענען דעמאָלטס געווען איינגעשפּאַרט אינדערהיים, מענטשן זענען נישט געווען אין אַ גוטע פלאַץ עמאָציאָנאַל, די רופן האָבן זיך אָנגעהויבן מערן.

מיר האָבן געמוזט פאַרשפּאַרן די אָפּיס צוליב די באַגרעניצונגען פון קאָוויד, אָבער די אַרבעט איז געווארן סאַך וויכטיגער, מיר האָבן געטרענספערט די קאָלס צו די סעלפאָונס פון די וואָלונטירן, און מיר האָבן פון אַכט שעה אַ וואָך עקסטענדעט צו פינף שעה אַ טאָג, פאַר פינף טעג אַ וואָך. און ליידער איז מען געווארן זייער פאַרנומען.

פון פאַר פּסח ביז שבועות צייט איז געווארן די מצב זייער ביטער ווי יעדער געדענקט, און די קאָלס זענען געווארן מער און מער. ס'איז דאָ אַן ארגאניזאציע וואָס טוט אין קריזיס מענעזשמענט, (דאָס איז נישט נואָס אונז טוען), זיי האָבן געעפנט אַ ליין און על פי הוראת הרבנים האָבן זיי געלאָזט די ליין אפען שבת ויום טוב אויך.

רעדענדיג מיט וואָלונטירן האָבן מיר געהערט אַז די מצב איז זייער ביטער ביי מענטשן, און ס'קען צוקומען צו פּיקוח נפש, האָבן מיר זיי געבעטן אויב פאַר שבת אין יום טוב קענען מיר אַריבער שיקן אונזערע רופן צו זיי, וואָס זיי האָבן גערן מסכים געווען. אַ קורצע צייט דערנאָך האָבן מיר אויך שוין אָנגעהויבן נעמען די רופן שבת ויו"ט פאַרשטייט זיך אַלעס וועדרט געטון על פי הלכה און על פי הוראת הרבנים.

אונזער סיסטעם האָט מער נישט געקענט דערהייבן אַזויפיל רופן, האָבן מיר געמוזט אפגרעידן צו אַ נייע מער פאָרגעשריטענע סיסטעם. פונקט דעמאָלטס - דאָס איז שוין געווען וועדן

דער בלאט

קאָוויד האָט אָנגעהויבן נאָכלאָזן - האָבן עסקנים פון לאָנדאָן מיר געפרופן זאָגן אַז די לאָנדאָנער אידנטום דאַרף אויך האָבן אַזאַ ליין, זיי האָבן געבעטן אונז זאלן עפענען אונזער העלפּ-ליין נאַציאָנאַל.

די רבנים אין לאָנדאָן האָבן אונז אַריבערגערופן, צו הערן פונקטליך וואָס מיר טוען, און וויאַזוי דאָס אַרבעט. אונז זענען געזיצן מיט פינף און צוואָנציג רבנים און אַלע האָבן אונז אויסגעפרעגט. נאָך אַ לאַנגע אסיפה האָבן זיי זיך ממש געבעטן ביי אונז מיר זאָלן טאַקע עפענען די העלפּ-ליין אין לאָנדאָן אויך. דעמאָלטס האָבן מיר אויסגעבריטערט די העלפּ-ליין עס זאל באַדינען גאַנץ ענגלאַנד.

וועלכע דעמאגראפיע מענטשן רופן אַריין?

פרעגסט זייער גוט, ווייל ווען מיר האָבן געעפענט די העלפּ-ליין האָבן מיר געמיינט אַז מיר עפענען עס פאַר קינדער אין די צענדליגע יאָרן, בחורים און מיידלעך. אָבער למעשה האָט זיך אַרויסגעשטעלט אַז די מערסטע רופערס זענען גאָר אינגעלייט אָדער פרויען אין די יאָרן פון פינף און צוואָנציג ביז פינף און פערציג. מענטשן פון יענע יאָרגאַנג רופן אַריין סאָך מער ווי די אינגע קינדער.

אָבער למעשה רופן אונז מענטשן פון אַלע יאָרגענג, פון אַזוי אינג ווי זיבן יאָר אַלט, ביז די ניינציג. ס'איז דאָ זייער אַסאָך אַלטע אידן און אידענעס וואָס זענען אַליין און איינזאָם, און ווערן זייער צובראָכן, זוכן מיט ווען צו רעדן אַ וואָרט, שמועסן איבער זייערע שווערקייטן, און זיי רופן אויך.

אונזער מטרה איז, אַז נאך פאַר די דאגות נעמען איבער די מענטש

און ער פאַרלירט קאָנטראָל, רופט ער שוין אַריין, ווייל ער שפּירט אַז דאָס איז אַ ליין וואָס קיינער ווייסט נישט ווער ער איז, און ער וויסט נישט מיט ווען ער זיך צו שעמען אויסצושמועסן זיינע פראָבלעמען. ס'איז דאָ פאַר אים אַן אוזן קשבת.

זענען די וואָלונטירן נאָר ענגלישע בירגער?

די העלפּ-ליין האָט אָנגעהויבן וואַקסן, און ס'איז געווארן שווערער מיט וואָלונטירן. עס קומט מיר אויס צו זיין אין אמעריקא אַסאַך, מ'האָט מיר שוין געפרופן רעדן צו עלטערן ביי "קשר נפשי" שבתים, און זייענדיג דאָרט האָב איך און מיין ב"ב געזעדט איבער אונזער העלפּ-ליין מיט מענטשן, און אַסאַך האָבן זיך אָנגעטראָגן צו זיין וואָלונטירן, האָבן מיר אָנגענומען די הילף.

איך האָב אויך אַ ברודער אין אמעריקע, ער האָט חברים וואָס האָבן זיך אָנגעטראָגן צו וואָלונטירן, און אַזוי האָבן מיר אַמעריקאַנער אויך. מיר האָבן אויך אריינגעטרעטן וואָלונטירן פון ארץ ישראל, און פון אַנדערע פלעצער אין איראפע. אַזוי אַז מיר האָבן געטוג מענטשן, און דעריבער האָבן מיר אָנגעהויבן צו אָפּערירן טוועטנ"י פאָ"ר סעווע"ן ווי מ'רופט עס.

פאַר וועמען פונקטליך איז די העלפּ-ליין געמאַכט? איז עס נאָר פאַר גאָר שווערע קעיסעס?

די רופער זענען נישט דוקא מענטשן וואָס זענען אין אַ קאַטאַסטראָפאַלן מצב, נאָר מענטשן גייען דורך זייער שווערע זאַכן און זיי ווילן זיך אויסשמועסן. מענטשן מיט ענקזייעטי רופן אַריין אַסאַך, אפי' מענטשן וואָס מוטשען זיך מיט פינאַנציעלע פראָבלעמען, זיי שפּירן ווי די מח גייט זיי פלאַצן, זיי רופן אַריין, שמועסן זיך אויס, און זענען סאָך רואיגער נאָכדעם.

לאָמיר עס מסביר זיין, איינער האָט אַ שווערע טאָג, ער קומט אַהיים נערוועז און האָט אַ טענה'ריי אין שטוב. ס'מאַכט זיך. ער שטייט אויף די קומענדיגע טאָג, ער גייט דאַוונען, אַרבעטן א.א.וו. און פאַרגעסט וואָס ס'איז אפי' נעכטן געווען.

אינדערהיים זיצט זי און שפּירט שלעכט, זי שפּירט אַז זי איז נישט קיין אשת חיל, זי ווערט אַנידערגעשלאָגן, מאַכט זי נישט די וועש, און באַשטעלט סאַפּער אנטשטאט צו קאכן, הייבט זי אָן שפּירן ערגער ווייל זי איז נישט קיין גוטע מאַמע אויך נישט, מאָרגן איז די באַרג וועש גרעסער, און זי הייבט זיך אָן ערגערן מער. וגלגל החוזר. אַזאַ התנהגות ברענגט דיפרעסיע, אנקזייעטי, און אַלע מחלות מיט די שמות הנרדפים רח"ל.

ס'זעט אויס נער'יש אָבער אויב דאָס בויעט זיך און בויעט זיך קען עס ווערן אויפגעבלאָזן אַזוי גרויס, אַז דער מענטש זאָל גענצליך פּלאַצן.

אויב קען זי געבן אַ הייב אויף דעם טעלעפאן גלייך אָנפאַנג, און רעדט זיך אויס וואָס ס'דרוקט איר שטעלט זיך אָפּ די סייקל גלייך. דאָס איז הצלת נפשות ממש.

מענטשן ווילן נישט רופן איינעם וועם מ'קען. מ'שעמט זיך, דאָס זענען פּריוואַטע זאַכן און מ'וויל נישט אויספויקן יעדע זאַך וואָס באַדערט, היינט אַז ס'איז דאָ די העלפּ-ליין קען זי רופן אַנאָנים, זי ווייסט נישט צו וועם זי רעדט, און קיינער ווייסט נישט ווער זי איז, איין זאַך איז יאָ געשען, ס'איז איר גרינגער געוואָרן אויפן האַרץ.

סֿ'איז דאָ דווער אַסאַל וואָס וועלן אויך דווער ווערן

אַ מענטש שפּירט אַמאָל אַז די גאַנצע וועלט פאַלט איין פאָרנט פון זיינע אויגן, ער גיבט אַ רוף, און אַ לעבעדיגע מענטש הייבט אויף דעם טעלעפאָן, און הערט יענעם אויס, ער ענטפערט "איך הער דיר, לאָמיר עס צוזאַמען דורכגיין", מען סאָרטירט די פּראָבלעמען. און דאָס רואיגקייט קערט זיך אום צו דעם רופער. דאָס איז ממש ווי מ'לאָזט אַרויס די לופט פון אַ באַלאָן.

איז דאָס טעראַפּי?

אויסדריקליך נישט!

אונז געבן נישט קיין טעראַפּי, און אונז געבן אפּי' נישט קיין ריפערעלס!

ווען איינער דאַרף אַ גוטע טעראַפּיסט איז דאָ גענוג ארגאניזאציעס וועם צו רופן. אָבער מענטשן שאַצן אונטער די כח פון אַ אָפּענעם אויער. סתם איינער זאל אויסהערן דעם צווייטן, וויזן און לאָזן הערן אַז מ'פאַרשטייט אים, אַ בחינה פון עמו אנכי בצרה.

אַסאַך מאָל דאַרף מען אפּי' נאָר וויינען, ס'איז שווער אויפן האַרץ, ס'דרוקט. מיר האָבן אַסאַך מאָל מענטשן וואָס רופן אַריין, און רעדן נישט קיין וואָרט!

אונזערע וואָלונטירן זענען טרענירט פאַר דעם. דער רופער וויל נאָר קענען אויפהייבן אַ טעלעפאָן, און וויסן אַז ס'איז דאָ איינער אין די וועלט וואָס איז דאָ פאַר אים, ער איז נישט אַליין. ס'גייט אים באמת אָן אַז איך גיי דורך אַ שווערע זמן, און גיבט מיר אַוועק זיין צייט. אַז דער רופער שפּירט דאָס, מאַכט עס אים שוין שפּירן בעסער.

און דאס העלפט אפי' דער רופער וווייסט נישט ווער דער וואָלונטיר איז?

מענטשן האָבן נישט קיין אַנונג ווי סאַך דאָס העלפט. עס מאַכט זיך זייער אַסאַך אַז דער וואָלונטיר רעדט נישט קיין וואָרט! דער רופער רעדט פאַר צוואָנציג מינוט, און ווען דער רופער לייגט אַראָפּ באדאנקט ער/זי זיך אַזוי שטאַרק פאַר די הילף.

וועלעכע הילף? דער וואָלונטיר האָט דאָך נאָרנישט געזאָגט?! אָבער אויסהערן איז אַן אומגלויבליכע הילף! דאָס איז די כח פון אַן אוזן קשבת.

אַמאָל ווען אַ רופער רעדט נישט קען עס מיינען עפּעס אַנדערש. אַ איד וואָס האָט געוווצט אונזער העלפּ-ליין האָט מיר אַמאָל פאַרציילט אַזוי, ער איז דורך זייער אַ שווערע צייט, און ער האָט אַריינגערופן, אָבער ער איז געווען זיכער אַז דער וואָלונטיר וועט אַראָפּלייגן ווייל ער איז געווען שטיל. אָבער ניין, דער וואָלונטיר איז געבליבן אויפן ליין פאַר איבער צען מינוט, נאָך די צען מינוט האָט ער יאָ אָנגעהויבן רעדן איבער וואָס עס דרוקט אים, און דאָס האָט אים גרינגער געמאכט.

זאָגט מיר דער איד, וואָס איז פשט פון מיין זיין שטיל? פונקט ווי ווען איינער האָט אַ שטאָטער ל"ע, ער קען נישט רעדן, וועלן אַרומיגע אויסוואַרטן מיט געדולד ביז ער ברענגט אַרויס זיין וואָרט? דער איד האָט געהאַט אַן עמאָציאָנאַלע שטאָטער, ער האָט נישט געקענט קומען צום וואָרט, נישט וויל ער האָט נישט געווואָלט, נאָר וויל ער האָט נישט געקענט. ביז ער האָט שוין יאָ געקענט, און ווען יענער לייגט ווען אַראָפּ דעם טעלעפאן וואָלט אים געבליבן דרוקן, און ער וווייסט נישט ווי ער וואָלט געווען.

פאַר דעם ווערן וואָלונטירן געלערנט נישט אַראָפּצולייגן קיין טעלעפאָנען אפי' ווען דער רופער רעדט נישט.

זייער חשוב. וואָס איז יעצט געשען אַז איר האָט מחליט געווען אויך צו עפענען די העלפּ-ליין אין אמעריקא?

שוין אַ שטיק צייט וואָס אַמעריקאַנער עסקנים האָבן אונז געפונפן אויב מ'קען אויך אַריבער ברענגען די העלפּ-ליין קיין אמעריקע. ס'אויך געווען אַפּאָר קהילות וואָס האָבן עס געווואָלט עפענען נאָר פאַר זייער אייגענע קהילה, מ'האָט געדאַרפט דערוועגן גערופן, געפרעגט אָבער קיינער האָט נישט געגומען די זאַך אין די האַנט אַריין עס צו מאַכן געשען.

א יאָר צוריק האָט הרב ר' יצחק מרדכי בראך פון יראים טשאַפּעל וואָס האָט שוין לאַנג געמאַכט א ויצעקו איבער די נפשיות'דיג פּלאָגענישן ביי אונז היימישע אידן, פאַרבינדן אַן עסקן צו מיר, איך האָב אים פאַרציילט וואָס אונז טוען און וויאַזוי מיר אָפּערירן, און יענער האָט אויסגעדרוקט גרייטקייט אַריינצושפּרינגען אין אויסברייטערן די קריטיש וויכטיגע אונטערנעמונג.

איך האָב געהאַט אַסאַך שמועסן מיט דעם עסקן, ער האָט מיך צוריקגערופן עטליכע מאָל, מיט שאלות און ברורים. איך האָב געזען אַז דאָ רעדט מען פון אַ אינגערמאַן וואָס האַלט באמת ביים טון עפּעס.

ער האט מחליט געווען אַז דאָס איז א לעבנסוויכטיגע זאַך. ער און זיין ברודער און נאָך געציילטע חברים האָבן מחליט געווען אַז מ'גייט דאָס טון, נאָך אַ מיטינג האָט ער געפרעגט וויאַזוי מאַכט מען דאָס געשען.

מעכטן ווילן נישט רפֿואות ווען מ'רעדט דאָך, דאָס זענען פֿריוואַטע זאַכן אויסקריקן

האָב איך אים געזאָגט, ניצן אונזער ליין אַזוי ווי ס'איז איז נישט מעגליך, ווייל מ'קען נישט אָניאָגן אַזוי סאַך. אָבער אויב ער ברענגט פופציג פרישע וואָלונטירן, קען מען עפּעס מאַכן.

ער האָט אַריינגעלייגט אָן עדעוווערטייזמענט אין איינע פון די לאָקאַלע צעטלער, און ס'איז אַריינגעקומען איבער פיר הונדערט אַפּליקאַציעס.

איך מוז דיר זאָגן, אַז מענטשן זענען זייער וואויל, מ'וויל אַזוי שטאַרק העלפן ווי מ'קען. די אַפּליקאַציעס זענען נישט סתּם אַ נאָמען מיט אַ טעלעפאָן נומבער און אַ טשעק באַקס אַז מ'איז גרייט צו זיין אַ וואָלונטיר. דאָס איז זייער אַ דעטאַלירטע אַפּליקאַציע, מיט אַסאַך טיפּע שאלות וואָס מ'דאַרף ענטעפּרן מיט ישוב הדעת, ס'געדויערט צייט און מחשבה דאָס אויסצופילן, און ביז אַ קורצע צייט האָט ער געהאַט אַזויפיל אַפּליקאַציעס.

מיר האָבן געזומען די אַפּליקאַציעס, מיר האָבן דאָס געדאַרפט דורכטון און אויסקלייבן די וואָס זענען געאייגענט דערפאַר. מיר מאַכן אינטערוויוס מיט די וואָס שרייבן זיך איין זיכער צו מאַכן אַז זיי זענען טאַקע געמאַכט פאַר דעם.

ל"ג בעומר צייט האָבן מיר ארגאניזירט אַ טרענירונג אין מאָנסי, דאָס איז געווען די ערשטע טרענירונג אין אמעריקא, מיר האָבן געזופן די אויבנדערמאַנטע מרת. גראָס וואָס האָט געגעבן אירע שיעורים און אויסגעלערנט די וואָלונטירן וויאַזוי צו נעמען די רופן וואָס קומען אַריין.

ביי יענע טרענירונג סעסיע איז געווען פינף און פופציג מענטשן, דערנאָך אָנפאַנג זימער האָבן מיר געמאַכט נאָך צוויי טרענירונג סעסיע'ס איינס אין מאָנסי און איינס אין ברוקלין.

די טרענירונג איז אויך אַן איבערצייגונג דאָס געטריישאַפט פון די וואָלונטירן. דאָס איז נישט אַ שעה'דיג סעסיע אין מ'וועט אויפגענומען. די טרענירונג גייט אָן פאַר עטליכע טעג, און יעדן טאָג געדויערט עס עטליכע שעה. און עס איז אויך נישט פשוטע שיעורים, דאָס איז אינטענסיוו סעסיעס וואָס איז בכלל נישט גרינג.

נאָך די דריי טרענירונגען, אין מאָנסי און אין ברוקלין, האָבן מיר געהאַט קרוב צו צוויי הונדערט פרישע וואָלונטירן.

■ דערנאָך האָט זיך די ליניע גלייך געעפנט?

ניין! ס'איז נאָך געווען אַסאַך אַרבעט פאַרדעם. קודם האָבן די אַלע וואָלונטירן אָנגעהויבן נעמען רופן, אָבער די רופער זענען געווען פון ענגלאַנד על פי רוב. אָבער אויפדערווייל צו קענען עפענען די העלפּ-ליין דאָ אין אמעריקע האָבן מיר געדאַרפט זיכער מאַכן אַז דאָס האָט אַ געהעריגע תורה'דיגע אויטאָריטעט, און אַלעס ווערט געטון בדעת תורה, כדין וכהלכה.

מיר האָבן זיך פאַרבינדן מיט הרה"ג רבי זושא אויש שליט"א דומ"ץ וואָלקאַן, ער איז אויפגעשפרינגען מיט שמחה אַז איינער לייגט זיך אַריין אין דעם, זייענדיג אַ בקי נפלא אין עניני רפואה בכלל, און אין נפשיות'דיגע פראָבלעמען בפרט האָט ער זיך זייער געפרייט אַז מ'הייבט אָן טון אַזאַ מורא'דיגע זאַך.

איך ווייס נישט אויב איר קענט דעם דיין, ער איז גאָר אַ פאַרנומענער מענטש, און האָט נישט קיין צייט צו פאַרברענגען, דאָך האט ער זיך מיט אונז אַראָפּגעזעצט און פאַרברענגט מיט אונז זייער אַ לאַנגע צייט דורכגעאַקערט בעובי הקורה אונזער גאַנצער סיסטעם און אונזער מהלך.

נאָכדעם האָט זיך דער דיין פאַרבינדן מיט די רבנים אין לאָנדאָן, און גערעדט מיט זיי די אַלע הלכה'דיגע שאלות וואָס קומט אַרויף און צוזאַמענהאַנג מיט אַזאַ אָרגאַניזאַציע, הן פאַר די עסקנים כלפי נעמען טעלעפאָן רופן שבת ויו"ט און הן כלפי די רופער. נאָך אַ דורכדרינגליכע אויספאָרשונג, האָט ער אונז גערופן בעטן מיר זאָלן עס עפענען און ער וועט שטיין אונטער דעם.

דאָס איז געווען גלייך פאַר די ימים טובים תשפ"ו העל"ט.

דער דיין האָט אונז געזאָגט אַז מיר זאָלן וואַרטן מיט עפענען די ליין אין אמעריקע ביז נאָך די ימים טובים, וויל די ימים טובים איז זייער אַ שווערע צייט פאַר מענטשן. און ס'איז צו ערוואַרטן אַז ס'גייט זיין במשך די ימים טובים זייער אַסאַך רופן. די דיין האָט חושש געווען אז די וואָלונטירן וועלן ווערן אויסגעברענט, זענדיג אַז ס'איז צו אַ שווערע אַרבעט, ווען באמת איז עס בלויז אַ שווערע סעזאן. ספּעציעל דאָס יאָר ווען גאַנץ תשרי איז באַשטאַנען פון ערב שבת ויו"ט זענען מענטשן עקסטער איבערגעשטרענגט. האָבן מיר טאַקע אַזוי געטון און ערשט געעפנט די העלפּ-ליין נאָך יום טוב.

■ די פאָפולאַציע פון אידן אין אמעריקע איז סאַך גרעסער ווי די אידישע פאָפולאַציע אין ענגלאַנד. וויאַזוי וועט די העלפּ-ליין קענען סערווירן די גאַנצע

דער יתד נאמן

אַמעריקאַנער אידנטום?

אין ענגלאַנד האָבן מיר בערך 60 וואָלונטירן, און אין אמעריקא ווי געשמועסט איז דאָ כמעט צוויי הונדערט.

איצט, ס׳אַרבעט נישט אויף אַזאַ סיסטעם אַז אַמעריקאַנער רופער גייען צו אַן אַמעריקאַנער וואָלונטיר, ס׳איז אַזוי ווי איין "פּוּל", און די רופן ווערן אַרומגעשיקט איבעראָל, די ענגלישע קענען טעכניש רעדן צו אַן אַמעריקאַנער אָדער פאַרקערט.

לאָמיר רעדן אַביסל איבער די טעכנישע חלק. יעדע טעלעפאָן האָט אַ קאָלער אייַ-די, וויאזוי האָלט מען דעם רופער אַנאָנים?

פרעגסט גוט, און מיר האָבן אַריינגעלייגט אין דעם גרויסע כוחות. ס׳דאָ אַ איד אין גאָלדערס גרין, וואָס האָט געהאַט געקויפט אַזאַ טעכנאלאגיע וואָס נעמט די נומבער וואָס רופט אַריין און טוישט עס אויף צו אַ קאָוד. יעדע רוף באַקומט אַ קאָוד, למשל דער ערשטער רופער באַקומט אַ קאָוד THL1001 דער צווייטער רופער וועט זיין THL1002, דאָס מיינט אַז די פּאָון נומבער ווערט ענקריפּטעד דורך אַ קאָמפּיוטער, און ס׳שפּייט אויס אַ קאָוד, אָדער קען מען עס רופן אַ יוזער אייַ-די.

דאָס האָט נאָך אַ מעלה, אַז אַ וואָלונטיר קען אַראָפּ שרייבן נאָטיצן וואָס קען ענציצט ווערן שפּעטער.

נאָך אַזאַך האָבן מיר איינגעפירט, אַז די וואָלונטירן מוזן זיך באַניצן מיט פאלשע נעמען, למשל מוישי, שמואלי, אייזיק א.ד.ג. נישט זייערע אמת׳ע נעמען. און די זעלבע פאַרבאָטן מיר דעם רופער צו ניצן זיין ריכטיגע נאָמען אַזוי בלייבט אַלעס אין אַ געהיימענים.

די וואָלונטירן ווערן אויך אָנגעזאָגט נישט צו פאַרציילן קיינעם - אויסער פאַר די ב״ב - אַז מ׳וואָלונטירט פאַר די העלפּ-ליין, ווייל אויב איינע פון זיינע פריינט אָדער משפּחה וועט ווען אַריינרופן ווען זיך צוריק האַלטן אויב האָט ער מורא אַז אַ "היימישער" ווען אויפהייבן די טעלעפאן.

כ׳וועל פאַרציילן אַן אינטערעסאַנטע מעשה, מיר האָבן געהאַט אַ רופער וואָס האָט אַריינגערופן און זיך אָפּגערעדט אויף אַ געוויסע דורכאַנג וואָס מיר גייען נישט אַריינגיין אין די דעטאַלן דערפון, אָבער סוף איז די פּאָליצייַ געוואָרן פארמישט. דער רופער האָט פאַרציילט פאַר די פּאָליצייַ, אַז ער האָט אפי׳ גערעדט וועגן דעם מיט די העלפּ-ליין.

די פּאָליצייַ האָט אונז אָנגערופן פאַרלאַנגען מיר זאָלן געבן די רעקאָרדס פון די שמועס מיט יענעם, האָבן מיר מסביר געווען פאַר די פּאָליצייַ וויאַזוי מיר אפערירן, און זיי האָבן זייער הנאה געהאַט דערפון, און זיך באַדאַנקט פאַר די סערוויס וואָס אונז טוען פאַר די קאָמיוניטי.

נאָכמער האָב איך זיי מסביר געווען, אפי׳ וועט מיר וואָלטן יאָ געהאַלטן די רעקאָרדס, פון וי וייס איך אַז דער וואָס פאַרלאַנגט עס איז טאַקע דער וואָס האָט געופן, עס קען זיין אַ מאַמע וויל זען וואָס אַ קינד רעדט, אָדער אַ בעה״ב וויל מברר זיין איבער אַן אַרבייטער, דערנאָך קען זיין לדוגמא - א זאַך וואָס מאַכט זיך - אַז עלטערן רופן אַריין כאילו זיי זענען דאס קינד, ווייל זיי ווילן פאַרשטיין וויאַזוי פראפעשאנעלס האנדלן מיט אַ געוויסע סיטואציע זיי זאָלן עס קענען נאָכמאַכן. ממילא וואָלט איך עס סיי ווי נישט געמעגט אַרויסגעבן.

וויאַזוי ס׳זאָל נאָר זיין איז אַלעס אין געהיים. קיינער אין די וועלט וייסט נישט, ווער ס׳רופט, און וואָס ס׳וועט דיסקוסירט אינעם שמועס.

נאָר אַזויפיל יאָ, כדי מיר זאָלן זיין זיכער אַז דער וואָלונטיר טוט אַ גוטע אַרבעט דאַרף ער מאַכן נאָטיצן וויאַזוי ער האָט באהאנדעלט יעדע רוף.

אויב איינער רופט, ווייל ער ויל ממשיך זיין וואָס ער האָט געערעדט פאַריגע מאָל, מוז ער אָנהייבן פון א׳?

ניין, דער רופער קען זאָגן איך האָב געהרופן נעכטן צוויי אַזייגער, מיין אָנגעגעבענע נאָמען איז חיים, דעמאָלטס קען דער וואָלונטיר אויפזוכן די נאָטיצן וואָס די נעכטיגע וואָלונטיר האָט געמאַכט צו זען וואָס גייט פאָר.

וואָס טוט מען אויב אַ רופער דערקענט די שטימע פון דעם וואָלונטיר אָדער פאַרקערט?

וויבאלד ס׳איז דאָ אַזויפיל וואָלונטירן איז זייער נישט מסתבר אַז אַזאַ זאַך זאל געשען, אָבער דאָך האָבן מיר אָנגעזאָגט אונזערע וואָלונטירן זאלן גלייך אַראָפּלייגן דעם טעלעפאן אויב זיי דערקענען די שטימע פון אַ רופער. כאילו עפּעס אַ טעכנישע זאַך איז געשען, און דער רופער קען רופן נאָכאַמאָל.

היות ס׳זענען געווענליך דאָ עטליכע וואָלונטירן, איז כמעט זערא שאנסן אַז אַזאַ זאַך זאל נאָכאַמאָל געשען. און פאַרשטייט זיך, ווי מער וואָלונטירן מיר האָבן אַלס אַ קלענערע שאנס איז דאָ אַז דאָס זאָל געשען.

דוגמא

אַנדערש ווי אין ענגלאַנד וואו רוב איינוואוינער רעדן אַ פיינע ענגליש, איז די קהילות אין אַמעריקע צוטיילט צווישן ליטווישע וואָס באַניצן זיך געהעריג מיט'ן ענגלישן שפּראַך, דערנאָך איז דאָ די חסיד'ישע וואָס אויפן בעסטן פאַל איז ענגליש אַ צווייטע שפּראַך, און רוב פעלער ברעכט מען זיך די צאָן צו רעדן ענגליש אין וועלכע שפּראַך זענען די וואָלונטירן טרענירט צו ענטפערן די טעלעפאָן?

באמת אַרבעטן מיר אויף אַ סיסטעם וואָס וועט געבן דעם אפשען צו אויסווּעלן אַ שפּראַך ווען מען רופט אַריין. אָבער אויפדערווייל איז עס נאָך נישטאָ, אָבער אַ רופער קען רואיג בעטן אַז מ'זאָל אים טרענספערן צו איינער וואָס רעדט די שפּראַך וואָס ער ווּיל, דער וואָלונטיר וועט אַרויסלייגן אַ מעסעזש פרעגן אויב איינער וואָס רעדט די פאַרלאַנגטע שפּראַך איז גרייט צו נעמען דעם רוף, און רוב פעלער וועט איינער זיין אוועילעבל.

ווען ס'איז געווען עטליכע חדשים צוריק די מלחמה פון מדנ"י מיט איראַן האָט איינער אַריינגערופן, און ער האָט געוואָלט רעדן פּערסיש! דער וואָלונטיר האָט זיך פאָרגעשטעלט אַז דאָס האָבן מיר נישט, דאָך האָט ער געטראַכט לאָמיר אַרויסלייגן אַ מעסעזש אפשר אפשר וועט דער רופער קענען באַקומען די הילף וואָס ער דאַרף. און יאָ! מיר האָבן געהאַט אַ וואָלונטיר וואָס האָט געקענט די שפּראַך. און געהאָלפן דעם רופער.

אַסאַך מאָל מאַכט זיך אַז אַ פרוי וואָלונטיר נעמט אַ טעלעפאָן רוף פון אַ מאַן אָדער פאַרקערט, איז אויך זייער נאָרמאַל אַז דער רופער זאל בעטן מ'זאָל טראַנספערירן דעם קאָל צו אַן אַנדערע וואָלונטיר.

די וואָלונטירן זענען געלערנט צו מאַכן דעם רופער באַקוועם און רואיג.

די נאָמען פון די ליניע איז "די העלפּ-ליין", זענען די וואָלונטירן טרענירט אַרויסצוהעלפן, און געבן עצות וויאַזוי דער רופער זאָל זיך אומגיין מיט זיינע שוועריקייטן?

דער עיקר וואָס מיר טרענירן די וואָלונטירן איז "אויסהערן".

מ'כאַפּט זיך נישט ווי שווער דאָס איז, מיר זענען אברהם אבינו'ס קינדער, מיר זענען בעלי חסד, ווען איינער רעדט זיך אויס ווילן מיר גלייך אַריינשפּרינגען און העלפן יענעם! און טאַקע פאַר דעם איז דאָ אַזויפיל ארגאניזאציעס, הצלה, חברים, שומרים, תומכי שבת, ביקור חולים און וואָס נישט, אין יעדע זאַך וואָס אַ איד דאַרף הילף איז דאָ גוטע אידן וואָס זענען דאָ צו העלפן, ס'איז דאָ אַזויפיל גמ"ח'ן ס'איז אפילו דאָ אַ גמ"ח פאַר ליסטעס פון גמ"ח'ן. דאָס איז די נאַטור פון א איד, ער ווּיל העלפן. אָבער סתם אויסהערן יענעם איז פון די שוועריקייטן זאַכן פאַר אַ מענטש צו טון.

איך געדענק ווען איך האָב געעפנט צום ערשט די העלפּ-ליין, האָב איך געזוכט אַ ליסטע פאַר ריפערלס אַרויסצוהעלפן די וואָס רופן אַריין. די דערמאנטע מרת. גראָס איז געקומען צו אונז אין אָפיס, און מיר האָבן איר געפרעגט צי זי האָט אפשר אַזאַ ליסטע.

זי האָט אונז געזאָגט, הערטס אויס. די ליסטע זאָלט עטס ענק פאַרשאַפן אין איין יאָר פון איצט. נאָך אַ יאָר וועסטו זען אַז דו דאַרפסט עס נישט האָבן. מענטשן רופן נישט פאַר ריפערעלס, ווי מיר האָבן פריער דערמאַנט. ס'איז דאָ רפואה ארגאניזאציעס פאַר דעם. אפי' וועלן מענטשן בעטן אַ ריפערעל איז עס געווענליך נאָר אַ וועג צו עפענען די שמועס, נישט פאַר דעם רופן זיי אַריין.

מיר לערנען אונזערע וואָלונטירן אויסצוהערן! ס'איז דאָ צען שטאַפּלען וואָס מיר לערנען אויס פאַר אַ יעדע רוף, פּראָבלע"ם סאַלווינ"ג איז די ניינטע אויפן ליסטע! און אפי' דאן איז עס נישט די עצות פונעם וואָלונטיר, מ'העלפט נאָר דעם רופער זיך אַליין צו באַרואיגן, און אויפקומען מיט אַן עצה וויאַזוי זיך צו ספּראַווען מיט די פּראָבלעם וואָס זיי מוטשען זיך איצט.

כדי צו פאַרשטיין די וויכטיגקייט פון אויסהערן יענעם וויל איך פאַרציילן אַ מעשה.

אַ פרוי האָט געהאַט אַ זון וואָס איז ל"ע אַראָפּ פון אידישן וועג, און ער האָט זיך געגרייט צו חתונה האָבן מיט אַ גוי'טע. דאָס איז אַ צרה וואָס די מענטשליכע מח קען אפי' נישט משיג זיין. זי איז געווען אינגאַנצן פאַרלוירן און פאַר אַ זכות האָט זי זיך אונטערגענומען צו זיין אַ וואָלונטיר פאַר די העלפּ-ליין.

זי איז דורך די טרענירונג ווי יעדע וואָלונטיר, און כסדר געמומען טעלעפאָן רופן, און זי האָט זיך אויסגעלערנט אויסצוהערן יענעם.

זי פאַרציילט, אגב, אַז אַמאָליגע צייטן ווען אירע טעכטער האָבן איר געפרופן און זיך אָפּגערעדט, אַז די בעבי איז נישט געשלאָפן ביינאַכט, אָדער אַנדערע זאַכן, פלעגט זי געבן אַ גאַנצע טוץ מיט עצות, גיב אַ צאמי, פּאַק איין דאָס קינד אַזוי א.א.וו. ווען מ'האָט זיך אָפּגערעדט אַז די נאַכטמאָל

דער דגל

האָט זיך צוגעברענט, האָט זי גלייך געגעבן עצות וויאַזוי די עסן זאָלן זיך נישט פאַרברענען. אָבער נאָכדעם וואָס זי האָט אָנגעהויבן פאַר אַ שטיק צייט צו נעמען די קאָלָס פון די העלפּ-ליין, האָט זי אָנגעהויבן צו פאַרשטיין אַז אירע קינדער ווילן זיך סתם אויסרעדן, זיי דאַרפן נישט אירע עצות.

איין טאָג איז איר אָפּגעפּאָרענע קינד אַהיים געקומען, זי האָט אים סערווירט עסן, און געזען אַז ער איז זייער צובראָכן. זי האָט אים געפרעגט וואָס דרוקט אים, און דער חברה'מאַן האָט אויסגעבראָכן אין אַ געוויין אַז די גוי'אישע פרוי האָט אים איבערגעלאָזט.

אין האַרץ איז זי אויפגעשפרינגען פאַר שמחה, זי האָט דאָך אַזויפיל מתפלל געווען פאַר דעם, און אירע תפילות זענען נתקבל געווארן. אָבער זי האָט פאַרשטאַנען אַז איר קינד איז יעצט בצער, און זי דאַרף אויסהערן זיין געוויין, און מיטשפּירן זיין צער. זי האָט אים אויסגעהערט מיט אַ ווארימקייט, אפי' נישט מחזק געווען נאָר דאָרט געווען אויסצוהערן די צער וואָס איר קינד האָט.

זייט דעמאָלטס האָט איר קינד חוזר בתשובה געווען, און צום סוף חתונה געהאַט מיט אַן ערליכע פרומע מיידל. איר קינד האָט איר שפּעטער פאַרציילט, אַז יענע נאַכט ווען זי איז געזיצן אין אים אויסגעהערט האָט ער ממש געשפּירט ווי דאָס האַרץ היילט זיך אים אויס, דאָס אויסהערן און פשוט מיטפילן מיט אים איז געווען ווי אַ באַלזאַם אויף זיין הארץ.

דאָס איז דער כח פון אויסהערן יענעם!

■ איר האָט אַריינגעלייגט אַסאַך שווייס און פלאָג צו מאַכן די העלפּ-ליין, קענט איר אונז פאַרציילן איין מעשה וואָס איר האָט געהאַט, און געטראַכט, פאַר דעם אַליין האָט זיך געלוינט צו מאַכן דעם העלפּ-ליין?

ס'דאָ אַזויפיל מעשיות, וואָס יעדע פאַר זיך האָט זיך עס געלוינט. קודם לאמת ואמיתו, זעה איך עס פאַר אַ געוואַלדיגע זכי'. איך ווייס נישט וואָס פאַר אַ זכות איך האָב אז די רבוש"ע האָט מיר מזכה געווען מיט די גרויסע מצוה.

און ס'איז נישט נאָר מיר, די זכי' איז אויך פאַר די אַלע וואָלונטירן, וואָס טוען באמת אַ חסד של אמת, קיינער וויסט נישט ווער זיי זענען, און קיינער וויסט נישט אַז זיי טוען דאָס. זיי באַקומען נישט קיין שום אַנערקענונג פון קיינעם, נישטאָ קיין לייטס אויף די קאַר, אָדער סיי וועלכע אַנדערע זייטיגע הנאות וואָס מ'קען האָבן וועלן מען טוט אַנדערע מצוות. זיי טוען עס נאָר ווייל עפּעס אַ פרעמדע איד דאַרף אַ אָפּענעם אויער און אַ וואַרימע האַרץ די זכות איז אומבאַשרייבליך.

איך באַקום אַ חיזוק יעדע שטיק צייט ווען אַ מענטש רופט אַריין אין אָפּיס פאַרציילן ווי זייער לעבן האָט זיך געטוישט לטובה ווייל זיי האָבן אַריינגערופן די העלפּ-ליין, און מ'איז דאָ געווען פאַר זיי. דאָס גיבט מיר אַ געוואַלדיגע הנאה, אַז איך זע די פּירות פון מיין אַרבעט.

די אַרבעט איז נישט גרינג, צו וועלן ס'קומט צו שאַפן געלט, אָדער וועלן ס'מאַכט זיך אַ מאַנגל אין וואָלונטירן וואָס קענען נעמען די קאָלָס, אַסאַך מאָל טראַכט איך, אין וואָס האָבּ איך מיר דאָ אַריינגעלאָזט. אָבער וועלן איך באַקום אַזאַ רוף פון איינעם וואָס מ'האָט ממש געראַטעוועט זיין לעבן, איז עס אַ מורא'דיגע חיזוק.

זעקס חדשים צוריק בין איך געווען ביי א "קשר נפשי" שבת, וועלן א מאַמע איז צוגעקומען צו מיר מיט טרערן אין די אויגן, אַז איר טאָכטער איז שוין געווען כמעט א פאַרפאַלענע, אָבער נאָכ'ן אַריינרופן די העלפּ-ליין האָט מען איר גראַטעוועט, און יעצט זענען זיי דאָ צוזאַמען. די מאַמע האָט מיר געבעטן זיך אַריינצולייגן צו העלפן דאָס קינד, איך קען זאָגן אַז זי איז ברוך השם היינט איבער אַ יאָר שפּעטער אין זייער אַ גוטע פּלאַץ, זי שיינט!

וועלן איך טרעף מיך אין אזעלעכע מינוטן, טראַכט איך, וואָס וואָלט געווען וועלן איך וואָלט זיך נישט אַריינגעווארפן אין די זאַך, וויפל משפחות, וויפל מענטשן וואָלטן צובראָכן געווארן אויף אייביג. יאָ ס'האָט זיך געלוינט די גאַנצע אַרבעט!

בנוגע די וואָלונטירן איז עס אגב, אויך זייער א שווערע עמאָציאָנאַלע אַרבעט. זיצן און הערן אַזויפיל טראָומאַ קען האָבן א שווערע אָפּעקט אויפ'ן מענטש.

דאָס איז אויך אַ סיבה פאַרוואָס מיר פארלאנגען פון די וואָלונטירן אויסצופילן אַ פּאָרעם נאָך יעדע רוף. זייער אַסאַך מאָל מאַכט זיך אַז דער רופער פאַרציילט אזעלכע צרות משונות, אַז אַ וואָלונטיר ווערט טראומאטיזירט פון אויסהערן יענעם, און האָט זייער אַ שטאַרקע אָפּעקט אויפן וואָלונטיר. וועלן מיר זענען אַזאַ דראַמאַטישע רוף וועט אַ ספּעציעליסט אָנרופן די וואָלונטיר זיכער מאַכן אַז דער וואָלונטיר איז אָקעי.

■ פלאי פלאים. וואָס וואָלט איר געווואָלט זאָגן פאַר די ליינער פון "גלאבוס"?

דער בלאט

די ליניע וואָס מיר נוצן איבער די העלפּ-ליין איז אַז "קיינמאָל זאָל מען זיך מוטשען אַליין".

ס'איז זייער אַ שווערע וועלט, און זייער שווערע צייטן, מענטשן זענען זייער צובראָכן און קענען זיך נישט באַהאַנדלען, זיי ווייסן נישט זיך ווי אַהין צו טון. אַסאַך מאָל שפּירט מען אַז איך וועל יעדן אַ טובֿה טון אַז איך בין נישט דאָ ח"ו. מען מוז נישט דורכגיין די שווערִיקייטן אַליין. דאגה בלב איש ישיחנה, און ס'דאָ וועט ס'זאָל אויסהערן און פאַרשטיין.

איינע פון די שווערסטע זאַכן וואָס מענטשן גייען דורך איז זיי שפּיר אַז קיינער פאַרשטייט זיי נישט. מיר ווילן מענטשן זאָלן וויסן אַז ס'איז דאָ הונדערטער אידן וואָס פאַרשטייען ענק יאָ! אדרבה, האָסט אַ שווערע מינוט, רוף אַריין און איבערצייגט אייך. איר זענט קיינמאָל נישט אַליין!

אַלעמאָל, בייטאָג און ביינאַכט, שבת אין יום טוב, אַלעמאָל איז דאָ איינער וואָס איז גרייט צו זיצן מיט דיר, אפי' זיצן מיט דיר שטילערהייט אָן רעדן אַ וואָרט, אויב איז דאָס וואָס דו דאַרפסט איז דאָ מענטשן וואָס זענען גרייט פאַר דיר. און דיין אידענטיטעט בלייבט אנאנים, דאַרפסט זיך נישט שעמען פון קיינעם וועג דער טעלעפאן וועט אראפגעלייגט.

א איד איז קיינמאָל נישט אַליין!

אפט געפרעגטע פראגעס.

קען איינער זען מיין נומבער?

די נומבער פון אַ רופער וועט אינקריפטעד און קיין נבֿרא קען עס נישט זען.

זענען די קאָלס רעקארדירט?

ניין, אַמאָל וועג אַ קאָל וועט קאָמפּליצירט וועט אַ סופערווייזער אויך אויסהערן די שמועס כדי צו דירעקטירן דעם וואלונטיר וויאַזוי צו באַהאַנדלען דעם רופער.

ס'איז מיר שווער צו רעדן, וואָס טוה איך?

מ'מוז נישט רעדן, איינער איז אַלעמאָל מיט דיר אפי' ס'הערשט אַ שטילשטאַנד.

איז די העלפליין אָפן שבת און יו"ט?

יאָ, אַלעס וועט געטון בהשגחת ובמליצת הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א. אין אַמעריקע איז עס תחת השגחת הגה"צ רבי זושא אוירש שליט"א דומ"ץ וואָלקאַן.

פאַרשטייען די וואלונטירן אידישע געברויכן?

יעדער וואלונטיר איז אַן ערליכער איד, און פאַרשטייט פונקטליך איבער די אידישע געברויכן, נישט קיין חילוק פון וועלכע קהילה אָדער געמיינדע דער רופער קומט.

קענט איר מיר צושטעלן אַ טעראַפיסט?

אויב איר פאַרלאַנגט וועלן מיר אייך געבן אַ נומבער פון פאַרשידענע ארגאניזאציעס וואָס שטעלן צו רעפערלס א.ד.ג. טעראַפיסטן שלאָגן פאַר פאַר זייער קליענטן אַריינצורופן די העלפליין צווישן סעסיעס.